

her område som regulært umoralsk, fordi man fører de baltiske lande bag lyset. Man fører en politik, som man ikke med de midler, som man selv løseligt skitserer, i realiteten er villig til at føre ud i livet. Eller fru Ingrid Rasmussen er måske klar til at føre krig med Rusland i Østersøområdet og sende de danske soldater ud i en sådan krig? Er det sådan?

(Kort bemærkning).

Ingrid Rasmussen (S):

Nej, jeg er ikke klar til at føre nogen krig mod Rusland, og jeg synes sandelig heller ikke, der er noget, der tegner til, at det er det, vi skal gøre i Østersøområdet i øjeblikket. Det, jeg sagde i min ordførertale, var netop, at vi har et tomrum, og at de baltiske lande lever, synes de, i et sikkerhedspolitisk tomrum. Vi ønsker ikke, de skal føle det tomrum. Jeg har opfattelsen af, at når vi får det tomrum flyttet, så vil det også være med til at give en anden stabilitet, også set fra russisk side. Så det her med at påpege, at der kunne blive en krig i forhold til Rusland, som vi skulle deltage i, synes jeg nok er at buldre med nogle meget store tomme tønder.

Umiddelbart vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at der er altså sket en udvikling siden 1989. Vi diskuterede det under debatten i november 1994, og der har jo ikke – selv om hr. Keld Albrechtsen også i debatten i 1994 var meget påpasselig i forhold til, hvad der sker med Rusland, og hvad Rusland vil sige – været noget tegn på, at der sker ændringer i en dårligere retning. Vi var inden valget til parlamentet i Rusland bekymrede for, hvad der kunne ske.

Vi skal hele tiden være opmærksomme, men det må dreje sig om at sørge for at have venskaber og at have samarbejdsrelationer på mange forskellige sæt og vis, også på de sikkerhedspolitiske områder. Det når vi faktisk længst ved.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige fru Ingrid Rasmussen tak for svaret. Det er et svar, som jeg er lettet over at få. Vi får nu det klare svar, at Socialdemokratiet ikke er indstillet på at sende den danske hær i krig i Baltikum. Men lad os så blive fri for at høre mere om sikkerhedsgarantier som en løsning på problemerne. Lad os så blive fri for at høre mere om NATO-medlemskab som en løsning på sikkerhedsproblemet i Baltikum. Lad os så erkende, at sikkerhedsspørgsmålene i Baltikum kun kan løses gennem fred og nedrustning

og skabelse af et politisk, militært og økonomisk klima, som sikrer, at der ikke bliver krig i dette område.

Det skabes ikke gennem trusler om militær magtanvendelse, og det er jeg glad for at konstatere at Socialdemokratiet har erkendt. Så vil jeg blot spørge forsvarsministeren: Betyder det så, at vi fremover vil blive fri for at høre om, at ministeren rejser rundt i Baltikum og antyder, at der foreligger en dansk sikkerhedsgaranti af militær art i dette område? Vil vi fremover blive fri for det?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil selvfølgelig overhovedet ikke betvivle, at fru Ingrid Rasmussen ikke ønsker at true Rusland med udvidelsen østover. Det har jeg da ikke nogen formodning om at fru Ingrid Rasmussen ønsker, men spørgsmålet er jo, hvordan russerne opfatter det. Og dér er det måske ikke så interessant, hvordan forskellige typer af nationalister – de kan så kalde sig Sjirinovskij, eller de kan kalde sig kommunister – opfatter det; men det er jo ret interessant, hvordan de demokratiske kræfter opfatter det.

Den 31. maj 1995 var der i Berlingske Tidende et interview med general Valerij Manilov, som var næstkommanderende i Jeltsins nationale sikkerhedsråd. Han sagde:

»Hvis NATO rykker frem til Ruslands grænser i vest, vil det svække vores muligheder for at føre en konsekvent reformpolitik og befæste demokratiet. En forværring af det sikkerhedspolitiske klima langs Ruslands grænser vil tvinge os til at reagere og tage vores udenrigspolitiske kurs op til revision.«

Så kan man selvfølgelig forestille sig, at han er sådan en slags skabskommunist, som man ikke rigtig kan stole på, men så kan man vel forhåbentlig stole på forsvarsminister Hans Hækkerup, som jo i Aktuelt den 15. december 1995 har udtalt:

»Alle russere tror, at en udvidelse af NATO er rettet mod dem. Det er nonsens, fordi NATO er en forsvarsalliance.«

Det er muligt, at NATO er en forsvarsalliance, men pointen er, at russerne tror noget andet. Og derfor bliver man nødt til at tage højde for det.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det, der kalder mig herop, er brugen af ordet sikkerhedspolitisk »tomrum«. Det brugte fru